

УДК 332.2.01(477)

ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ ЗДІЙСНЕННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ В АГРАРНОМУ СЕКТОРІ УКРАЇНИ

Марта Барна

д. екон. наук, професор

Львівський торговельно-економічний університет (Україна)

Юрій Іванюк

Львівський торговельно-економічний університет (Україна)

Конкурентоспроможність аграрної продукції залежить від ефективності діяльності сільськогосподарського виробника, що можливо лише за умови забезпечення новітніми технологіями аграрного виробництва й організації діяльності. Забезпечення технологічної конкурентоспроможності аграрного товаровиробника державі необхідно підтримувати завдяки запровадженню інноваційного розвитку інфраструктури аграрного сектору та запровадженню відповідних механізмів для технічного та технологічного переоснащення аграрних підприємств.

Так, М.Махсма вважає, що інноваційний розвиток аграрного сектора економіки як основної сфери прикладання праці на селі повинен сприяти підвищенню ефективності сільськогосподарського виробництва та конкурентоспроможності продукції, створення робочих місць [1, с. 37-40]. Запропоновано активну політику зайнятості та заходи щодо регулювання доходів сільського населення і заробітної плати працівників, зайнятих в аграрному секторі. Загалом практичні заходи досить часто пов'язані з посиленням державного регулювання сільського господарства.

Формування інноваційних стратегій Ю.Гринчук пов'язує з технологіями ресурсо- та енергозбереження, комплексною модернізацією та автоматизацією виробничих процесів, оновленням напрямів організації виробництва і праці, мотивацією, об'єктивним та достовірним оцінюванням інноваційного рівня [2, с. 31-33]. Тобто державна політика полягатиме в ефективному розпорядженні єдиним державним земельним фондом, дотриманні основних положень землевпорядкування та землекористування.

Ми підтримуємо думку Д.О.Крикуненка, який вважає, що для подолання бар'єрів на шляху впровадження інновацій аграрним підприємствам необхідно використовувати такі підходи:

1. Для роботи з інноваціями необхідно створити певну творчу групу менеджерів, які б використовували креативність і дивергентне мислення для продукування інноваційних ідей.
2. Групова мотивація. Використання матеріальних і нематеріальних методів мотивації дає змогу підвищити ефективність інноваційного процесу загалом.
3. Планування роботи допоможе чітко визначити мету та можливість подальшого контролю за виконанням завдань.
4. Контроль за виконанням тактичних і стратегічних планів інноваційної політики із використанням спеціально розроблених критеріїв оцінювання [2, с. 31-33].

Уважаємо, що практичне застосування таких підходів сприятиме активізації інноваційної діяльності. Також доречно додати, що фінансування аграрного сектора, важливо зосередити на інноваційних технологіях, які б сприяли збільшенню обсягів сільськогосподарського виробництва та своєчасній переробці для виготовлення якісної продукції.

Список використаних джерел

1. Махсма М. Б. Динаміка заробітної плати в сільському господарстві та її вплив на зайнятість сільського населення. Економічний часопис-XXI. 2013. № 9-10(2). С. 37-40.
2. Гринчук С. Особливості діяльності агрохолдингів та їх вплив на розвиток сільських територій. URL: www.znau.edu.ua/visnik/2012_2_2/27.pdf.
3. Krikunenko D. O. Problems of introduction of innovations at enterprises. Marketing and Management of Innovation. 2011. Vol. 4. P. 45-49.